

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Vitæ S. Ferdinandi, Regis Castellæ Et Legionis, Ejus
Nominis Tertii**

Papebrochius, Daniel

Antverpiæ, 1684

VII. Mira in exteris regionibus facta per Cruces & Cruculas, attactu
Caravacana sacratas, ex eodem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42333

padis, magisque corroboratum se sensit. Cum vero iterum immerfissent aquæ prædictum brachium, ad eo sanum extraxerunt ab ea, ac si numquam ruptum fuisset, quemadmodum ipsi hæc scribes vidimus. Eodem die ex oppido Cehegin adduxit mater sua puellam mutam: & ambæ vigiliam nocturnam peregerunt in ecclesia ubi tunc Crux sancta prostabat. Cum autem Clerus assumeret illam efferendam ad locum, instanter ac devote rogavit mater, ut os filia suæ ea contingeretur. Hoc factò cœpit puella balbutiendo dicere, Cru, Cru; iterumque contacta perfecte loqui, laudando Deum in operibus suis. Multos jam annos mos obtinuit ut singulis feriis sextis cantetur solenni ritu Missa, cum Diacono & Subdiacono, in capella S. Veræ-crucis ad ejus altare, ipsum incensando secundum præscriptos ritus. Quædam ergo ejusmodi feria, oblitus sacrista thus accerræ imponere, & sciens nullum superesse, domum abiit illud quæsiturus. Interim eo perveniens Officians, ubi thurificatione opus erat, mandavit ut denuo inspiceretur acerra; inventaque est illa prorsus plena, sic ut etiam superefflueret: qua re attoniti præsentis ministri casum ut miraculosum prædicarunt.

*muta loque-
la redditur,*

*thus in va-
cua vasculo
invenitur.*

CAPUT VII.

Miracula, variis in regionibus patrata, mediatis Crucibus, Cruci Caravacanæ admotis.

EX quo captum est usurpâri, ut Crucis Caravacanæ attactu sacratæ Cruces aliæ, ex omni metallo materiaque, per orbem Christianum distribuerentur; comperta earumdem ad multos mirabiles effectus virtute, ingens quotannis talium numerus posci, ac proinde etiam fabricari incepit; adeo ut varii generis opifices, argentarii, erarii, seriniarii &c, simulacra omnigena Caravacanæ Crucis efformare instituerint:

*Licet num-
quam po-
tuerit per-
fekte assimi-
lari Crux*

B b 2

questum-

quæstumque exinde non modicum facientes, conati sunt etiam ejus formam & modum per omnem dimensionem assimilare quam proximè. Miraculo autem simile est, inquit Robles, quod sumpta sepius ejusdem mensura, hactenus tamen potuit nemo sic eam repræsentare perfecte, quin deficeret aliquid in latitudine, longitudine vel spissitudine. Hoc tamen nihil detrahit earundem, quam supra indicavi, virtuti: quapropter placet eam exemplis nonnullis clarioribus, ex eodem Roblesio acceptis, comprobare.

Alia tamen ei admodum valde effravæes sunt.

Talem habens P. Alphons. Sanchez S. J.

Præservat navim à naufragio.

76 P. Alphonsus Sanchez, ex Societate Jesu, totum innotuit Hispaniæ, propter virtutem & singularia talenta sua, nec non propter ferta precatória, quæ Philippinarum dicuntur, benedicta per suam Sanctitatem cum applicatione Indulgentiarum, facultateque ipsi concessa easdem etiam aliis applicandi, nomine ac vice Sanctitatis suæ. Hic antea resederat in hujus oppidi Caravacensis Collegio (quod ex antiquioribus sui Ordinis unum est) annos aliquamultos: quibus transactis, pro singulari quo æstuabat animarum Deo lucrandarum zelo, petiit obtinere missionem Indicam, & Mexico transit in Philippinas; postea vero ex mandato Gregorii Papæ XIII. revertit in hæc regna & Romam adiit. Unde huc iter telegens, favoribus & gratiis excellentibus in aliorum utilitatem cumulatus à Sixto Papa V, narravit mihi, quod ex Nova-Hispania & portu Acapulcensi solventi, per mare Pacificum versus Philippinas, in comitatu aliarum duarum navium, post multam in navigando difficultatem & laborem, supervenerit tempestas turbinefororum ventorum adeo furiosa, ut quotquot in navi sua erant perditos se cum ipsa crederent jam enim aliæ duæ perierant. In tali discrimine recordatus Crucis Caravacane, quam secum gestabat, funiculum longiorem petiit: cui ipsam alligans epibatæ cuidam tradidit, projiciendam in mare, quando atrociores fluctus ingruere conspiceret. Tanta autem fuit ejus virtus, ut quoties alicui undæ objiciebatur,

num-

numquam ad Crucem illa pertingeret, sed refringeretur in semetipsam conversa, omnibus quotquot erant in navi inspectantibus & admirantibus. Sic illa, multum licet concussa, salva tamen pervenit ad portum Manilæ: superest autem hodie in Collegio Madritensi Fr. Bartholomæus Alfonsus, Societatis ejusdem, socius prædicti P. Alfonsi in tempestate, qui veluti gestorum testis eadem omnia confirmat.

68 Cum P. Didacus de Soto, ex eadem Societate, anno MDXXXI hujus Collegii Minister ad quædam sua negotia Granatam ivisset, secum ferens unam ex Crucibus Caravacanis, ibique vilitationis causa accessisset D. Isabellam de Mansilla, affinem Patris Fuenfaldæ ex eadem Societate; inveniens illam perquam metuentem fulgurum ac tonitruorum, persuasusque adversus ea nullum se illi præsentius dare subsidium posse ipsa quam ferebat Cruce, hanc illi dedit. Paucos abinde dies transactos excepit horrenda fulminibus tonitribusque tempestas: quapropter recordata Crucis suæ, acceptam extendit ad eam cæli partem quæ præcipua caligine obruebatur: strimque & in ictu oculi cessavit tempestas. Credens ergo quod tam venerabile pignus, melius in aliqua ecclesia publice quam sua in domo privatim honoraretur, tradidit eam quibusdam religiosis ac devotis personis: quæ, instituta sub ejus nomine confraternitate, ipsam quotannis die in Maii sollemniter efferunt, nec minori prosequuntur honore, quam ipsi Caravacenses suam.

Matrona Granatensis simili exposita sedas tempestatem.

69 Ex Conventu Carmelitarum Discolceatorum hujus oppidi, anno MDXCII, una cum aliis Fratribus, quos sua Majestas Regia in novam Hispaniam destinabat, egressi sunt duo, Hispali consensui navigium. Horum alter Fr. Julianus de S. Hilarione, annos aliquot in istis partibus commoratus, revertit ad hæc Regna; mihiq; & alijs multis narravit, quod

Discolceatoris naufragus servatur à submersione.

cum veherentur unâ navium, constituentium classem anno illò transeuntem ad novam Hispaniam; puer dispensatoris panis nautici in imam partem descendens cum candela accensa, ad querendam epibatîs annonam; eandem candelam tractavit tam incuriose; ut flammantis lychni particula delapsa supra vasculum pyrii pulveris, ipsum mox crepare fecerit & simul navim; nemine, quod quidem scire poterat, mortem evadente; præter se; ex navi fundo merfa. Habebat ille jam à multis diebus appensam collo Crucem Caravacanz admotam, cui de in tanto discrimine commendabat. Nesciens autem quomodo, videbatur sibi sub pedibus positum habere sustentaculum alicujus rei durioris, eoque impediri ne fluctibus iratis immergeretur. Ita ferebatur capite eminente supra undas; suo ut erat vestitus habitu; quin etiam Crucem suam videbat, supernatare aquis & fluctuare ex funiculo unde appensa gestabatur. Tandiu autem sic permansit; donec concomitantium navium proximior una; viso supra mare Fratrem; otium habuit ejiciendi in mare cymbam; ipsamque ad se recipiendi; agnoscentibus cunctis evidentiam miraculi, citra quod necesse erat demergi dictum Fratrem; cum ea qua vehebatur navi. Unde postea publicabat, quod vitam suam acceptam referebat Deo; per S. Crucem Caravacanam; & eam quæ ipsam attigerat pendentem de collo; quam etiam mihi monstrabat; ante non longum tempus defunctus in oppido Bézeril de Campis.

*P. Didacus
de Soto S. I
enstoditur à
fulmine:*

70 Transverat in Indias prænominatus P. Didacus de Soto; ad Populationem Angelorum; quæ cepit est provinciæ Tascalensis in Nova-Hispania; inde vero scripsit ad hoc Caravacantum collegium; in eo quod ibi Societas habet residere P. Magistrum Morales; magnæ eruditionis ac sanctitatis virum; cui habenti ex Crucibus Caravacanis unam; eo anno

(qui

(qui erat MDXCV) acciderit, ut videns fulmineum radium perquam terribilem de caelo erumpere astimaret recta in suum cubiculum ferri: quapropter exiliens prædictam Crucem collocavit in fenestra. Nec absque fundamento timor fuit: mox enim flammam proximam sensit, credebatque extremam eam sibi horam esse. Sed fulmen, statim ut fenestram attigit, quasi retortum, deflexit quam celerrime in parietem fenestræ lateralem; per eumque descendens, sædum transitus sui vestigium reliquit; eo ipso demonstrans, quanto gravius damnum secutum fuisset, nisi S. Crucis virtus impetum illum repressisset. Non videtur autem absque præcedenti Patris illius merito hæc ei gratia divinitus concessa, sed merces fuisse beneficii, anno præcedenti per eum concessi ecclesiæ ipsius S. Crucis, applicando eidem Indulgentias, quas Sixtus Papa V. ei concesserat ad conversionem Philippinarum, quo ibat, magna eum potestate similes distribuendi ubicumque idoneum judicaret, non minus intra quam extra hæc regna. Itaque eas contulit Capellæ S. Crucis, aut ubicumque illa esset, die XXIV Junii, MDXCIV; sicut constat ex ejus patentibus litteris in archivio S. Crucis asservatis, cum inserto eis exemplo Pontificii Brevis; alioque earundem litterarum exemplari, relicto in secretaria Communitatis. Quas etiam Indulgentias, die IV Septembris ejusdem anni, confirmavit Cardinalis Don Franciscus Davila, tamquam Commissarius generalis Cruciatæ.

71 Anno MDXCV Petrus Porcellus scriba Regius, *Civis Caravacanus* hujus oppidi civis, vir fide dignissimus, ex commissione Regis hinc in Novam Hispaniam navigavit urgentium negotiorum causa, usus navi cui à Rosario nomen. Hæc cum insulam Garnosam pertransisset in Provincia Honduræ, die V Septembris turbine tam vehementi involuta fuit, ut nautis colligendi vela spatium deesset, sed cogerentur ipsa sequere

B b 4

commit-

committere misericordiae divinae : nihil enim pra
oculis habebant quam praesentem mortem , eique
tantisper differenda satagebant ut navim exonerare
rent , imprimis eijciendo lembum , qui tamen bis
emissus , bis reiectus intra navim a fluctibus est. Eie
cerunt etiam tormenta aenea , quae erant in suprema
contabulatione , cum mercimoniis multis , ne navim
everterent pondere suo in unam simul partem con
voluta. Sed nihil istaec proderant , cum magis ma
gisque intumesceret mare , & quovis momento mi
naretur navigium cum vectoribus absorbere. Recor
datus ergo Petrus Caravacanarum quas habebat
Crucum & miraculorum similibus in casibus per
ejusmodi patratorem , parvulam unam ex aere dedit
Hieronymo de Gamarra Riojensi , qui crassiori alli
gatam filo projecit in mare ex parte puppis. Inter
haec supervenit eis nox , & tempestas , quamvis mi
tior non nihil , duravit usque mane , quando tota con
quievit , & Crucula (uti asseruit Petrus) inventa cum
filo suo jacere supra unum inferiorum rudentium ,
quibus vela tenduntur instar stellae refulgens. Admi
rati omnes casum sunt ; Deumque collaudantes ,
salvi pervenerunt in portum & civitatem Tonfilla
nam Provinciae Hondurarum , die vii praedicti mensis
in vigilia Nativitatis Dominae nostrae. *in die s. martini*

*una in ma
ri jaeta
temp. fla
gem sedat
sevel.*

iterumque,

72 Cum vero praedictus Petrus , in die S. Martini
ex Campeciensi provincia Usucatanensis portu ver
sus Novam Hispaniam solvisset , in ea quam Com
merci appellat navi , simul cum minoribus navigiis
tribus ; & tempestuosus boreas omnes simul in praes
ens discrimen adduxisset ; recordatus ille suprame
morati eventus , aliam Cruculam aeneam dedit navari
cho , qui similiter annexam funiculo dimisit in mare
& post dies viginti duos difficillimae navigationis ,
cui alias quatuor aut quinque sufficere poterant , te
nuerunt portum S. Joannis de Ulva , amissis sociis
navigiis duobus ; tertium vero eundem portum post
tres

tres dies subiit, facta omnium rerum quas vehebat jactura. Rogavit ergo Petrum navarchus ut ipsam Cruculam sibi condonaret, oblata nihilominus grandi summa pecuniæ; sed is, nullam aliam reliquam habens, privati noluit tam efficaci præsidio, pro iis quæ sibi adhuc restabant per mare itineribus.

73. Reversus denique idem Petrus in Hispaniam, sicut ipse testatur, mense Octobris anni MDCVIII visitavit ecclesiam Dominae nostræ de Guadalupe; eodem istuc intrans tempore, quo eo attraxerant energumenam mulierem, adeo horrendos motus cientem, ut cunctis esset formidini. Ad hanc sacris exorcismis compescendam accitus Presbyter, quem Rubium nominabant, virtutis exploratæ vir, quæsivit à circumstantibus, num quas penes se haberent Reliquias. Protulit Crucem Petrus, Caravacanæ olim admotam, ipsam qua mediante prius miraculum factum erat, quam habebat Rosario suo affixam, deditque Sacerdoti; dæmoniaca vero, quamvis depresso in terram capite videre non posset quid ageretur, clamavit tamen, Caravaca, Caravaca; quanticumque eam facias, abjicito tamen, quia cruciat me. Stuporem ea res omnibus intulit: multæ enim aliæ Reliquiæ exhibitæ absque effectu fuerant: & Petrus suam exinde habuit cariorem, quod eam tantopere dæmon abhorreret.

74. In Germaniam quoque penetravit Crucum talium æstimatio, in cujus testimonium placet huc adferre, quod P. Petrus de Buyza Societatis Jesu, in præsentiarum Madriti in sui Ordinis Collegio commorans, affirmat per memoriale suo nomine subscriptum, in quo dicit, quod anno MDC ex obedientia suorum Prælatorum in Alemanniam migrans, secum abstulit Cruculas aliquot, Caravacanæ contactu sanctificatas, ut eas istic partiretur inter personas devotas. Harum ergo unam dedit D. Maria Manrique, quondam Camerariæ majori Augustissimæ Imperatricis

*In Bohemia
vehemens
incendium
sopitur, se-
mel,*

tricus D. Mariæ, aviæ Regis ac Domini nostri uxoris
que Imperatoris Maximiliani; quæ Domina Manri-
que, propter excellentem virtutem suam multam-
que prudentiam, maximo apud Majestatem illam in
pretio habita, matrimonialiter conjuncta fuerat. Ba-
roni Pernistenio, uni ex primariis & ditioribus Pro-
ceribus Bohemiæ, à quo moriente retinuit dotis no-
mine, secundum illius regni mores, Laytomizien-
sem civitatem, ubi ipsa tunc temporis commoraba-
tur. Hæc redeunti illac Patri narravit, quod in præ-
dicta civitate paulo ante maximum fuerit excitatum
incendium, quo brevi spatio plures quam octoginta
domus conflagnarunt, quamquam Agnus Dei alia-
que Reliquiæ flammis compescendis injectæ essent.
Ipsa igitur, recordata Cruculæ quam acceperat à Pa-
tre, & quam efficax remedium inde sperari soleret
ejusmodi in casibus; arripuit precatorium sertum cui
ipsam alligarat, baculoque implicitum per fenestram
palatii sui extendit, ad eam partem ubi gliscebatur
ignis: qui continuo subsedit eo ipso articulo temporis,
quo de universa civitate actum esse omnes existima-
bant.

in urbe.

75. Tantam ea res civibus omnibus admirationem
attulit, ut, cum causa sopiti tam subito incendi late-
ret, nonnullis persuaderetur Angeli cælitus demissi
opera id factum fuisse. At Deus voluit distinctius
sciri causam protectionis tam admirandæ, permit-
tendo ut quindécim diebus post aliud incendium ori-
retur in altera civitatis parte, nihilo mitius prius. Illa
enim, jam semel experta promptitudinem miseri-
cordiæ diviniæ mediante S. Cruce eliciendæ, longe
etiam confidentius quam prius, Cruculam suam extu-
lit: & rursus ita consedit in se ignis, ac si nullus
fuisset. Unde omnes evidenter cognoverunt effec-
tum S. Crucis fuisse, postquam eis Domina sua nar-
rari fecisset quod egerat: excitataque in universis est
ingens erga sacrum istud pignus devotio, quod Ba-
ronissa

ronissa ipsa deinde etiam carius habuit, tantoque in pretio, ut omnibus thesauris suis illud præferret. Atque hic finis esto mirabilium S. Crucis Caravacanæ, quæ ne nihil ad S. Ferdinandi honorem facere viderentur, curatum satis esse puto, elucidatione ipsius anni, quo primum apparuit, quoque Sanctum Regem natum esse suis ex Actis probavimus. Per virtutem ipsius Sanctissimæ Crucis, quam Caravacana representat, si non etiam pars illius est, liberet nos Deus noster ab omnibus inimicis nostris, Amen.

FINIS.

APPRO-